

extra alveum ripasque suas diffusus, tanta aquarum copia Urbem, suburbia, prata et agros inundavit, neque in planis solum, sed in editioribus etiam locis in tantam crevit altitudinem, quantum neque nos neque parentes nostri meminerunt. Quae Urbis facies, quis aspectus per hos dies fuerit, plane luctuosus et miserabilis, quae hominum, pecorum, arduiorum et earum rerum, quae ad vitam victumque quotidianum necessariae sunt, perniciēs et iactura extiterit, nec sine acerbissimo doloris sensu commemorari potest, nec certe commemorare est necesse: vos ipsi oculis vestris cuncta perspexistis et passi estis, et Nos etiam vidimus et omnium miserias paterno affectu et miseratione complexi oculis et manibus in coelum elevatis, cum prae doloris magnitudine cor Nostrum disrumperetur et quasi cera colliquefactum esset. Sed huius tantae eluvionis et calamitatis causae non ex principiis naturalibus curiose nimis inquirendae sunt et ex eorum opinionibus, qui, dicentes se esse sapientes, stulti facti sunt, tamquam si gentes essemus quae ignorant Deum, sed potius, ut christianos decet, in timore et tremore veriore magisque intimam harum aerumnarum originem intra nosmet ipsos pervestigemus, ac nisi nos ipsos fallere et decipere velimus, peccata nostra respondebunt nobis et iniquitates nostrae, quae multiplicatae sunt nimis coram Deo. Abyssus enim peccatorum abyssum aquarum evocavit et inundatio inundationem peperit; nam maledictum et mendacium et furtum et adulterium inundaverunt et sanguis sanguinem tetigit. Ne tamen, filii, pusillo animo sitis, neve, quod absit, cor vestrum obduretis, ut indomiti et obstinati peccatores solent, qui plagis Dei deteriores fiunt, quorum miseram et miserandam conditionem exprimit Ieremias verbis illis; Domine, percussisti eos, et non doluerunt; attrivisti eos, et noluerunt accipere disciplinam; induraverunt facies suas supra petram, et noluerunt reverti. Vos autem, filii, non sic, sed revertimini ad Dominum in toto corde vestro, in ieiunio et fletu et planctu, et poenitentiae salutaris tabulam apprehendite, nec pereatis in diluvio aquarum multarum irae Dei et iusti iudicii eius. Deus enim noster pius est et misericors et praestabilis super malitia, qui non vult mortem peccatoris, sed magis ut convertatur et vivat. Plaga haec, si sapitis, si intelligitis, si novissima providetis, non est ad mortem, sed ad salutem. Corripuit nos Dominus, sed non in furore suo, immo vero in visceribus misericordiae suae, ut pater, qui hic in hac brevi et caduca vita filiis flagella adhibet, ut in aeternum parcat. Quem enim diligit Dominus castigat, et flagellat omnem filium quem recipit. Ecce Deus noster, qui dives est in misericordia, tanquam filiis offert se vobis: surgite et vos cum filio prodigo et ite ad Patrem, qui vos vocat, qui apertis brachiis vos expectat et ad complexum et pacem et reconciliationem invitat. Clamate ad Dominum in fortitudine et ex intimo corde verba illa pronuntiate: Omnia quae fecisti nobis, Domine, in vero iudicio fecisti, quia peccavimus tibi et mandatis tuis non obedivimus; sed da gloriam nomini tuo et propitius esto peccatis nostris propter nomen tum. Denique, filii in Christo dilecti, convertatur unusquisque a vita sua mala et qui Ninivitas peccantes imitati estis, imitamini poenitentes; ite ad matrem gratiarum, ad advocatam peccatorum, ad beatissimam semper Virginem Dei genitricem Mariam et illius opem atque auxilium implorate,